

Inleiding

In de loop der tijden hebben uiteenlopende culturen de nadruk gelegd op verschillende aspecten van onze menselijke ervaring met het doel de wereld, de kosmos, het universum te verklaren.

Voor traditionele sjamanen is de rechtstreekse ervaring en het ingeboren gevoel dat we een draadje zijn in het immense levensweb dat de kosmos is, dé weg naar meer inzicht.

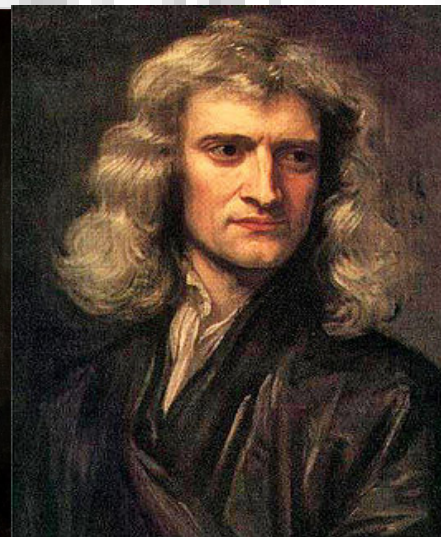
Voor de mystici van vele religieuze tradities zijn intuïtieve en geestelijke openbaringen (zoals visioenen), die hen in aanraking brengen met vele wonderen, de weg naar het opvangen van een glimp van het creatieve doel van de kosmos.

Voor wetenschapsbeoefenaren heeft de weg van het logische denken een schathuis van kosmische kennis ontsloten. Het is deze derde perceptiemodus die wij de afgelopen drie eeuwen in toenemende mate hebben gepraktiseerd.

Driehonderd jaar geleden werd er in de manier waarop de mensheid de wereld collectief 'waarnam' een revolutie ontketend, toen de filosoof René Descartes de strikt wetenschappelijke methode invoerde en daarmee het onderzoek van de stoffelijke wereld bevrijdde van de bevoogding van de Rooms-katholieke Kerk.

Descartes (1596 – 1650)

Newton (1643 – 1727)

Tot die tijd hadden nagenoeg alle filosofen hun waarnemingen van de natuur gecombineerd met hun intuïtieve inzichten en speculaties. Door de geboorte van de wetenschappelijke methode met **Descartes** begonnen haar pioniers te experimenteren met de materiële wereld om hen heen, teneinde hun theorieën over hoe zij "werkte" te toetsen. De methode streefde naar de grootst mogelijke objectiviteit en vereiste dat bereikte resultaten eerst gerepliceerd werden door anderen voordat ze als geldig beschouwd werden.

De basispremissie was dat elk meetbaar aspect van de wereld herleid kon worden tot zijn fundamentele bouwstenen. Dit moest tot een steeds dieper gaande kennis van de ultieme structuur en aard van het universum leiden.

Sinds **Newton** en zijn wetten beschreven wetenschappelijke ontdekkingen in toenemende mate een schitterend geordende wereld, die als een immense, complexe machine leek te werken.

Orde...

Hoewel vele wetenschapspioniers achter deze voortreffelijke ordening de richtinggevende hand van een schepper bleven zien, was het schisma tussen wetenschap en religie al begonnen. De tegenwoordigheid van een schepper of een 'hoger bewustzijn' werd opzij gedrongen. Alleen in uiterst penibele situaties deed de mens er nog beroep op.

Een tweede wetenschappelijke revolutie deed zich voor bij de aanvang van de 20ste eeuw met de ontdekking van de kwantumwereld en een relativistisch universum. Het beeld van een wereld van op zichzelf staande materie werd verdrongen door dat van een wereld van onderling sterk verweven energievelden. De invloed van bewustzijn bleef echter als onzichtbare component niet erkend.

Het paradigma van een materialistisch universum met weinig of geen ruimte voor het spirituele behield zijn greep op de collectieve psyche van de Westerse samenleving. Het concept 'geest' was niet het enige slachtoffer van de vooruitstrevende, moderne wereld met materiële welvaart. Ook de eeuwenoude ervaringswijsheid van inheemse volken en wijsgeren uit de oudheid werd gemarginaliseerd. Op het intuïtieve en emotionele bewustzijn werd in toenemende mate neergekeken als van nul en generlei waarde in de moderne wereld.

Er heeft zich echter alweer een volgende revolutie aangediend. Deze keer draait het om ons inzicht in **bewustzijn**.

Een eeuw van intensief zoeken naar bewijzen dat het fenomeen 'bewustzijn' zou voortkomen uit de mechanische werking van de hersenen leverde geen enkel resultaat. Veel wetenschappers stellen zich tevreden met de ontwikkeling van toepassingen uit de verbluffende inzichten van de reductionistische wetenschap maar steeds meer onderzoekers beseffen dat het heersende paradigma van het wetenschappelijk materialisme slechts een onvolledige perceptie van de kosmos is. Ook beginnen zij in te zien dat het toenemende aantal anomalieën, niet met elkaar te rijmen theorieën en hypothesen die slechts een minimaal deel van de geobserveerde verschijnselen verklaren een radicaal nieuw kijk vereisen op hoe de wereld functioneert en waarom zij zo functioneert.

Deze materialistische reductionistische benadering heeft ons ver gebracht in ons streven naar inzicht in de stoffelijke wereld maar haar inherente beperkingen verhinderen ons om inzicht te krijgen op een meeromvattend en dieper beeld van haar aard en doel.

Voor het eerst in de menselijke geschiedenis zijn de inzichten en wijsheid van tal van verschillende culturen heel toegankelijk voor ons. We beginnen de dragende principes die alle tradities gemeen hebben, te doorgronden en ze te verzoenen met de nieuwe wijsheid die de vrucht is van het werk van de pioniers op het gebied van de holistische wetenschappen en hun bevindingen.

Mensen hebben ontdekkingen gedaan en rechtstreekse ervaringen beleefd die hun perceptie van de wereld en haar 'realiteiten' hebben getransformeerd. Sommigen stuiten bij de toepassing van wetenschappelijke methoden op afwijkingen (anomalieën) waarvoor het heersende paradigma eenvoudigweg geen ruimte laat. Anderen werden aangetrokken door de herontdekking van de eeuwenoude wijsheid die zo lang als 'kettters' of 'naïef' werd gebrandmerkt. Weer anderen legden de

dogma's van de geïnstitutionaliseerde religies opzij en begonnen hun eigen weg naar innerlijk zien en ervaren te volgen. We zijn ver gekomen in ons onderzoek van de wereld. Al doende zijn we echter versplinterd geraakt. We hebben onze psyche gedesintegreerd door verstand te scheiden van hart en ziel.

Conventionele en moderne wetenschap: weten, wijsheid, waarheid

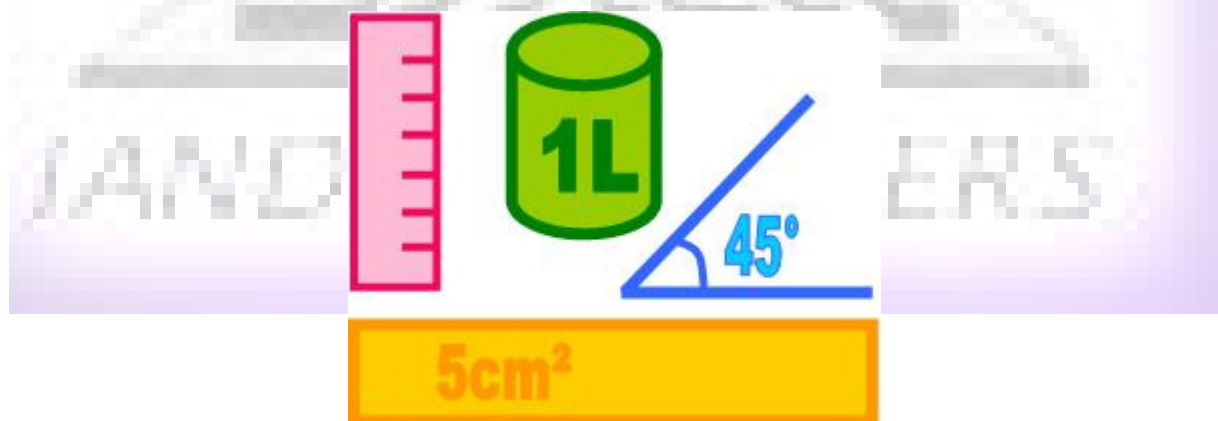
WETENSCHAP

Wetenschap is geordende kennis van de werkelijkheid. Haar ideaal is objectiviteit en algemene geldigheid. Er is een voortdurend streven om meningen en hypothesen door toetsing tot wetenschap te verheffen. In de wetenschappen wordt gestreefd naar het opbouwen van een bestand van kennis. Wetenschap heeft de opdracht om nieuwe kennis te produceren, en in het bijzonder fundamentele kennis. Behalve de taak om nieuwe samenhangen in de wereld te ontdekken en te ontwikkelen moet de wetenschap ook aantonen dat men werkelijk op zo'n fundament kan bouwen. Beweringen waarin die samenhangen worden weergegeven, moeten worden gerechtvaardigd: gelegitimeerd als "wetenschappelijk waar", en dus geschikt voor opname in het desbetreffende kennisbestand. "Wetenschappelijk waar" betekent geenszins "absoluut waar", veeleer "bruikbaar" voor verklaring. (Zukav, G., 1981)

De wetenschappelijke methode van onderzoek met haar objectief standpunt van de waarnemer heeft sinds de 18de eeuw grandioze successen opgeleverd. Dit heeft geleid tot een absoluut geloof in deze aanpak wat leidde tot het 'promissoir materialisme' (Popper): uiteindelijk zal alles kunnen verklaard worden door deze reductionistisch-materialistische manier van werken. Ook de studie van de menselijke geest verliep bijgevolg op deze wijze. Doch het abstracte karakter van bewustzijn en de geest blijkt zich niet via deze weg te laten kennen. Er bestaat vandaag beroering in de psychiatrie (b.v. rond de DSM V¹), in de neurologie en de studie van bewustzijn, de paranormale fenomenologie, enz..

De eenheid van wetenschap is een eenheid van **methodologie** en **materialistisch** postulaat en het **reductionisme** is ingebakken.

"METEN IS WETEN"

NIEUWE WETENSCHAP

¹ DSM V Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders V

De moderne holistische wetenschap begint nu ook vensters te ontsluiten naar het domein buiten tijd en ruimte, waardoor we zicht krijgen op Bewustzijn als de Schepper van het manifeste universum.

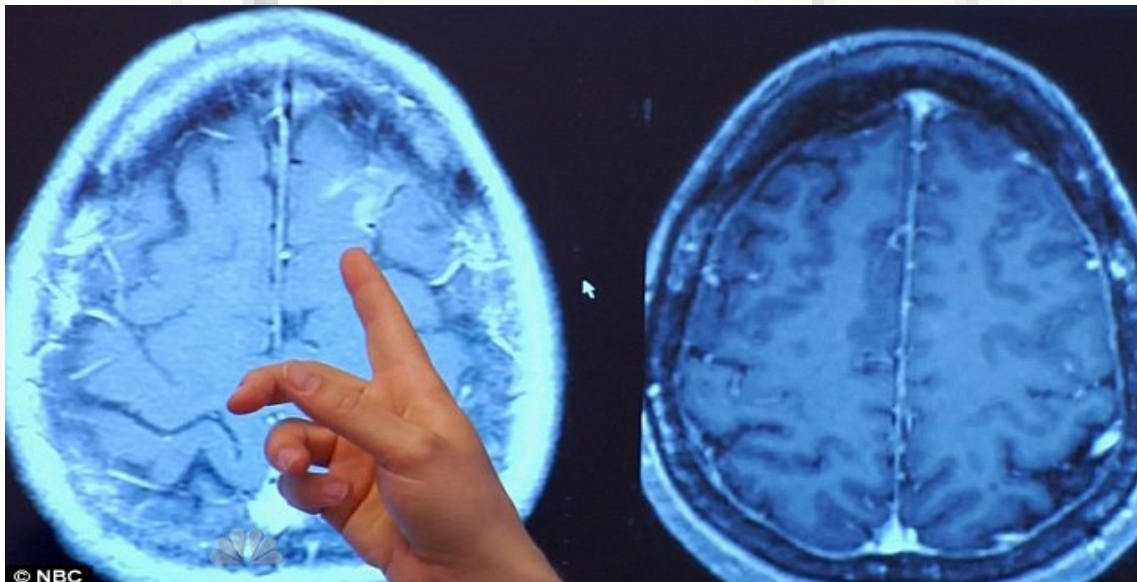
Het inzicht van Plato, inmiddels 2.500 jaar oud, doet sterk denken aan de multidimensionale kenmerken van het beeld van de kosmos dat de M-theorie schetst, waarin datgene wat wij voor de 'werkelijkheid' aanzien wellicht een gigantische en complexe holografische projectie is.

Verscheidene vooraanstaande wetenschappers (Wilder Penfield, Roger Penrose, Berkovich, Herms Romijn, Karl Pribram) bevestigen dat het geheugen en het bewustzijn niet in de materiële hersenen kunnen opgeslagen zijn

De neurowetenschappers Jeffrey M. Schwartz, Henry P. Stapp en Mario Beauregard beschrijven hoe de principes van de kwantumfysica toegepast moeten en kunnen worden in de neurowetenschappen, de psychologie en het geest-brein probleem in plaats van te blijven verder bouwen op de al meer dan driekwart eeuw als fundamenteel onjuist gebleken uitgangspunten van de materialistische benadering.

Het menselijke brein kan energie en informatie van buiten ons fysieke lichaam ontvangen en overbrengen. Onderzoek wijst dit uit en dat beweerden ook beroemde wetenschappers als sir John Eccles (1903-1997-nobelprijswinnaar neurofysiologie) en professor William James (Harvard, medicus filosoof, psycholoog, fysica). Het brein is niet meer dan een instrument van het bewustzijn of de universele geest (cfr. Pim van Lommel, 2007).

Als de wetenschap claimt alles te kunnen/willen verklaren, mag ze zich zelf niet beperken tot standpunten en methoden die enkel de stoffelijk meetbare verschijnselen als enige werkelijke te definiëren. Gevoelens, gedachten, intenties, enz. zijn even reëel en mogen/kunnen niet tot louter stoffelijke processen gereduceerd worden.

WAAR IS DE ZIEL?

Een fMRI of een PET-scan zegt trouwens objectief niets over bewustzijn, enkel iets over de stoffelijke gebeurtenissen in de hersenen. Deze laatste als causale processen beschouwen, is niet meer dan een pretentieuze, materialistische interpretatie. Bescheidenheid is een grondeigenschap van de

wetenschapper. De kwantumfysische benadering geeft een heel ander beeld van de ware aard van de mens en laat toe de vele “onverklaarbare” fenomenen perfect te plaatsen in een nieuw wetenschappelijk denkkader.

Tal van psychologische aandoeningen en fenomenen zouden in een ander daglicht komen te staan indien ze benaderd zouden worden vanuit een diepere werkelijkheid.

Met de algehele slapheid van de tegenwoordige religie hebben we grotendeels elke directe en sociaal aanvaarde manier tot transcendentie verloren. De gemiddelde mens zal daarom waarschijnlijk vol ongeloof luisteren als hem wordt verteld dat er in zijn diepste wezen een transpersoonlijk zelf huist dat zijn individualiteit overstijgt en hem verbindt met een wereld buiten en achter tijd en ruimte.

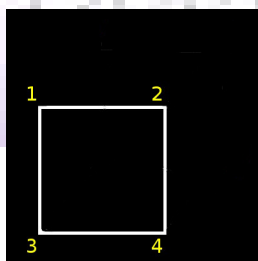
Het is bijzonder jammer dat we in het Westen de laatste paar eeuwen het transcendente meer en meer hebben onderdrukt. Verdringingen zijn echter nooit veelomvattend genoeg om de teneur van een hele beschaving te bepalen; een beschaving waarvan de wortels altijd, of we ons er nu van bewust zijn of niet, hun grond vinden in het transcendente.

Max Planck (1858-1947) zei al: “Bewustzijn is de basis. Materie is een afgeleide van bewustzijn.”

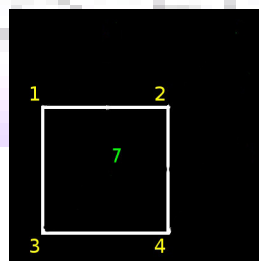
NIEUWE NEUROWETENSCHAP.

De neurowetenschappers Jeffrey M. Schwartz, Henry P. Stapp en Mario Beauregard beschrijven hoe de principes van de kwantumfysica toegepast moeten en kunnen worden in de neurowetenschappen, de psychologie en het geest-brein probleem in plaats van te blijven verder bouwen op de al meer dan driekwart eeuw als fundamenteel onjuist gebleken uitgangspunten van de materialistische benadering.

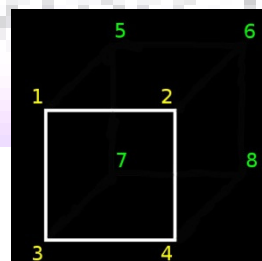
De materialistische ontologie wordt niet gesteund door de hedendaagse fysica en wordt er in feite door tegen gesproken. De idee dat alle fysisch gedrag in principe verklaarbaar is louter in termen van een lokaal mechanisch proces is een overblijfsel van natuurkundige theorieën van een vroeger tijdperk. Het werd verworpen door de grondleggers van de kwantummechanica die keuzen introduceerden, cruciaal in de fundamentele dynamische vergelijkingen, en die niet bepaald worden door lokale mechanische processen, maar die veeleer toegeschreven worden aan menselijke personen; Het denkkader en de intuïtie van de klassieke fysica is slechts een aanvaardbare benadering van de kwantumfysica.

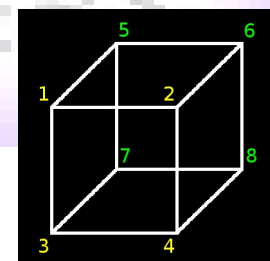
Dia 1

Dia 2

Dia 3

Dia 4

Dia 1: de klassieke Newtoniaanse fysica verklaart verschijnselen 1, 2,3 en 4.

Dia 2: een nieuw fenomeen 7 wordt aanvaard als het in het denkkader past.

Dia 3: De ongewone en onverklaarbare fenomenen 5, 6, en 8 worden als onmogelijk afgewezen omdat ze niet in het denkkader passen. Zeker als 5,6 en 8 **achter** het zwarte vlak liggen.

Dia 4: De merkwaardige en ongewone fenomenen 5, 6 en 8 zijn niet vreemd binnen het denkkader van de kwantumfysica en kunnen verklaard worden. Het denkkader van de kwantumfysica is ruimer dan dat van de Newtoniaanse en sluit dit laatste zelfs in.

James Lyons van, Ir, Univ. Of York zegt:

“Het beperkende perspectief en de eng gedefinieerde disciplines van de Westerse academische wereld dreven een behoefte aan om met collega's met een veel bredere wereldvisie om te gaan Mijn onderzoeksgebied is het domein van non-lokaliteit van bewustzijn. De opkomende nieuwe modellen die een actieve ether beschrijven, kunnen vele fenomenen die momenteel niet eens overwogen worden in de reguliere wetenschap (zoals healing, synchroniciteit, psychometrie, etc) beginnen verklaren. De ruimdenkendheid impliciet aan de filosofie van SMN (Scientific and Medical Network) is wat wetenschap werkelijk zou moeten hebben.”

Met de algehele slapheid van de tegenwoordige religie hebben we grotendeels elke directe en sociaal aanvaarde manier tot transcendentie verloren. De gemiddelde mens zal daarom waarschijnlijk vol ongeloof luisteren als hem wordt verteld dat er in zijn diepste wezen een transpersoonlijk zelf huist dat zijn individualiteit overstijgt en heml verbindt met een wereld buiten en achter tijd en ruimte.

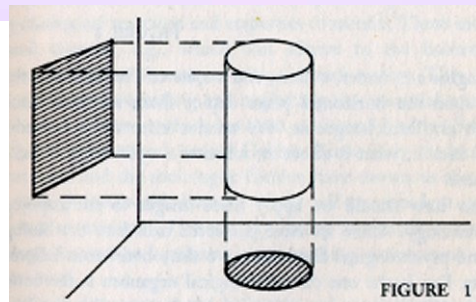
Het is bijzonder jammer dat we in het Westen de laatste paar eeuwen het transcendente meer en meer hebben onderdrukt. Verdringenen zijn echter nooit veelomvattend genoeg om de teneur van een hele beschaving te bepalen; een beschaving waarvan de wortels altijd, of we ons er nu van bewust zijn of niet, hun grond vinden in het transcendente.

Ontologie, Waarheid

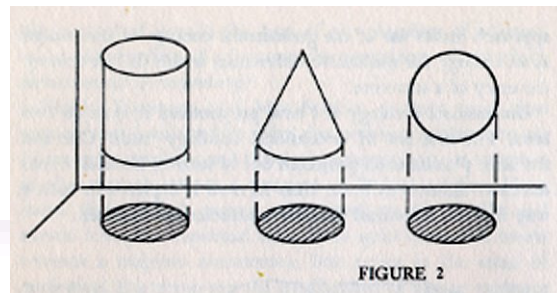
De materialistische ontologie wordt door de moderne fysica gesteund niet gesteund maar zelfs tegengesproken. Ze schiet tekort om BDE en perimortale fenomenen te verklaren.

Neuroloog en Psychiater Victor Frankl beschreef twee grondwetten van de dimensionale ontologie.

1ste Wet: "Een verschijnsel, dat van uit een bepaalde dimensie in verschillende lagere dimensies geprojecteerd wordt, wordt zo weergegeven dat de afbeeldingen elkaar tegenspreken"

2de Wet: "Verschillende fenomenen die in één en dezelfde lagere dimensie geprojecteerd worden, worden zo weergegeven dat de afbeeldingen voor verschillende uitleg vatbaar zijn."

De idee dat elk fysisch verschijnsel in de grond uiteindelijk als een lokaal mechanisch proces te verklaren is, is een overblijfsel van de fysische theorie uit een vorig tijdperk. Het wordt door de grondleggers van de kwantumfysica afgewezen. De klassieke fysica is een benadering van de nauwkeurigere kwantumtheorie en de klassieke aanpak elimineert de oorzakelijke werkzaamheid van onze bewuste bemoeienissen; deze causale werkzaamheid wordt door experimenten empirisch duidelijk gemaakt.

In dit geval wordt het gedrag van de hersenen, dat door het geestelijke vermogen veroorzaakt schijnt te zijn, ook **werkelijk** door geestelijke activiteit veroorzaakt: de causale werkzaamheid van de mentale kracht is geen illusie. Onze opzettelijke beslissingen komen noch als overtollig, noch als epifenomenale effecten tevoorschijn, maar als fundamentele, dynamische elementen die de causale werkzaamheid hebben die de objectieve feiten aan hen schijnen toe te schrijven.

<p>1ste wet: welk 3-dimensionaal voorwerp werpt deze schaduwen (een driehoek in F, een rechthoek in S en een cirkel in H)?</p>	<p>Bij het klassieke bewustzijns onderzoek naar neurobiologisch model start men enkel naar wat in dimensie H te zien is (via fMRI, PET, enz.). Met de twee andere aspecten/dimensies (bv. Filosofie) wordt geen rekening gehouden.</p>

Een verschuiving van deze pragmatische aanpak die persoonlijke beslissingen als primaire, empirische inputvariabelen opneemt, kann even belangrijk zijn voor de vooruitgang van de neurowetenschappen en de psychologie als zij was voor de vooruitgang van de atoomfysica.

Het conceptuele kader en de intuïtie van de klassieke fysica zijn niets meer dan een aanvaardbare benadering van de kwantumfysica. De menselijke hersenen kunnen energie en informatie van buiten het fysieke lichaam ontvangen en verzenden. Wetenschappelijk onderzoek toont dit en het werd ook

door beroemde wetenschappers als Sir John Eccles (nobelprijswinnaar neurofysiologie) en Professor William James (Harvard, filosoof, arts, psycholoog, fysicus) beweed. De hersenen zijn niets anders dan een instrument van het bewustzijn of de universele Geest.

Prof. Dr. William Tiller heeft wetenschappelijk aangetoond dat de menselijke geest de materie kan beïnvloeden. Max Planck (1858-1947), grondlegger van de kwantumfysica, zei: "Het bewustzijn is het fundament. Materie is een afgeleide van het bewustzijn."

Het is zeer spijtig dat we in het Westen de laatste paar eeuwen het transcendente meer en meer onderdrukt hebben. Nochtans zijn de onderdrukkingen niet sterk genoeg om de inhoud van een ganse beschaving te bepalen; een beschaving heeft haar wortels uiteindelijk altijd in het transcendent, of we ons hiervan bewust zijn of niet." (Wilber, K., 2006)

Een nieuw paradigma: Wordt Wetenschap Waarheid?

Naar John Smythies, M.D., "Consciousness and its Brain: a New Paradigm"

Een nieuw paradigma in fysica, kosmologie en neurowetenschappen houdt een verandering in van onze concepten van ruimte, tijd en bewustzijn. De theorie suggereert dat het echte universum meer dan 4 dimensies heeft. Het onderscheidt de fenomenale ruimte van het bewustzijn en de fysieke ruimte als 2 verschillende doorsneden van een gemeenschappelijke honderdimensionale wereld.

Atomen, sterren en hersenen behoren tot de fysieke wereld. Sensaties, beelden, ideeën behoren tot het fenomenale bewustzijn. Beide zijn verbonden door verbanden in een hogere dimensie.

Het oude paradigma faalt.

Het eerste falen betreft het niet opnemen van gekende feiten in onze benadering van onze eigen lichaamservaring. Somatische sensaties (zoals pijn) zijn niet gelokaliseerd in het lichaam, ook niet in de hersenen. Ze zijn gelokaliseerd in de bewustzijnsmodule die zich in de fenomenale ruimte buiten de hersenen bevindt.

Het tweede falen komt voort uit het feit dat hedendaagse biologie en neurowetenschappen nog steeds gebaseerd zijn op de Newtoniaanse kosmologie van de wereld als een verzameling van materiële objecten, verspreid in een driedimensionale ruimte en evoluerend in een aparte absolute Newtoniaanse tijd

1. Het voorziet in haalbare theoriën van de relatie brein-geest en waarneming terwijl zijn rivalen dat niet doen.
2. Het is veel eenvoudiger dan zijn rivalen.
3. Het kan op eenvoudige wijze de feiten van de parapsychologie verklaren.
4. Het laat toe ons op rationele manier te laten kijken naar de mogelijke natuur van BDE's.
5. Het kan getest worden door experimenten.

In 'Scientific American' van augustus 2013 schrijft Meinard Kuhlman, (professor filosofie aan de Bielefeld Universiteit in Duitsland met verschillende graden in fysica en filosofie en bekend aan de universiteiten van Oxford, Chicago en Pittsburg): "Natuurkundigen preken over een wereld die

opgebouwd is uit deeltjes en krachtvelden maar het is helemaal niet duidelijk wat deeltjes en krachtvelden eigenlijk zijn in de kwantumrealiteit. **Om een ruim beeld te krijgen van de fysieke wereld is een combinatie nodig van fysica en filosofie.** Deze twee disciplines zijn complementair.”

De benadering en de bestudering van het bewustzijn en de menselijke geest door louter de conventionele wetenschappelijke methode schiet duidelijk schromelijk te kort. Elke poging om de subjectiviteit (empirisme) uit te bannen zal leiden tot mislukking. Het reduceren van de menselijke geest tot een epifenomeen van het brein staat gelijk met de ontkenning van de menselijke essentie. De a priori objectieve studie van de menselijke geest is een overbluffing van het promissoir materialistisch reductionisme en een grove vergissing van de wetenschap die verblind is door de eigen successen. De ontwijking van de mentale mogelijkheden en verschijnselen maakt deze benaderingswijze onwetenschappelijk.

Wat de menselijke geest en het bewustzijn betreft: deze kunnen met de klassieke wetenschappelijke methoden niet geëxploreerd of onderzocht worden. De reden is eenvoudig: zij zijn niet van deze (materiële) wereld. Tenzij de wetenschap ook de mentale/spirituele empirie insluit kan in deze vooruitgang worden geboekt. De kwantumfysische inzichten en principes hebben tot op vandaag hun correctheid en bijzondere nauwkeurigheid op vele vlakken en in vele domeinen geïllustreerd. Als de wetenschap de kortzichtigheid en de bruikbaarheid van de Newtoniaanse principes kadert in het nieuwe kwantumfysische paradigma, wordt bewustzijn wetenschappelijk onderzoekbaar en wordt wetenschap wijsheid.

Deze lezing werd door Raymond Saerens (bestuurslid Limen) gehouden op het tweejaarlijkse NTE seminarie te Aken, georganiseerd door Prof. dr. W. van Laack en onze Duitse zustervereniging Netzwerk Nahtod-Erfahrung (<http://www.iands-germany.de/>). Een samenvattend boek van alle sprekers (Duitstalig) vindt u op www.vanlaack-buch.de/buecher-books/schnittstelle-tod-was-spricht-f%C3%BCr-unser-weiterleben/

Bibliografie

Schwartz, Jeffrey M., Stapp, Henry P., Beauregard, M., “*Quantum physics in neuroscience and psychology: a neurophysical model of mind-brain interaction*” in Philosophical Transactions of The Royal Society B (Phil. Trans. R. Soc. B – doi:10.1098/rstb.2004.1598 published online) <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16147524>

Currivan, Jude, (2007), *The Wave, Kosmos in beweging*, Ankh-Hermes

Derksen, Prof. dr. J.J.L., (2012), *Bevrijd de psychologie uit de greep van de hersenmythe*, Bert Bakker

Facco Enrico & Agrillo Christian, (2012), *Near-death experiences between science and prejudice*, Frontiers in Human Neuroscience.

Globus, Gordon, (2010), *Toward a Quantum Psychiatry: Hallucination, Thought Insertion and DSM*, Neuroquantology, vol.8, nr.1

John Smythies M.D., *“Consciousness and its Brain: a New Paradigm”*,
<http://www.thepsychologicalchannel.com/blogs/blog4.php/2008/08/07/3-consciousness-and-its-brain-a-new-paraidgm>

Kuhlmann, Meinard, *What is Real? Scientific American, augustus 2013*

Wilber, Ken, (2006), *Zonder Grenzen*,. Karnak, Amsterdam

Zukav, Gary,(1981), *De Dansende Woe-Li Meesters*,

